

Daniels Bog – hundrede og treogtredive

Afskløring af det profetiske tapet: Indsigt i de 144.000's beseglingstid

Jeff Pippenger

2024-03-13

Alle profeterne stemmer overens med hinanden, og de vidner alle mere specifikt om verdens ende end om de dage, hvori de levede. Deres vidnesbyrd skal anvendes i den profetiske periode af beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusinde, for det er dér, virkningen af ethvert syn indtræffer. Esajas fik i kapitel seks i et syn lov til at skue ind i Det Allerhelligste i perioden med beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusinde, hvor han så Guds herlighed. Vi ved, at det var efter den 11. september 2001, for han hørte englens i vers tre fastslå, at jorden da var fuld af Hans herlighed.

„Da Gud var ved at sende Esajas med et budskab til sit folk, tillod Han først profeten i et syn at skue ind i det Allerhelligste i helligdommen. Pludselig syntes porten og templets indre forhæng at blive løftet eller trukket til side, og det blev ham tilladt at skue derind, ind i det Allerhelligste, hvor end ikke profetens fødder måtte træde. For ham fremstod et syn af Jehova, siddende på en trone, høj og ophøjet, mens slæbet af Hans herlighed fyldte templet. Rundt om tronen var serafer som vogtere omkring den store Konge, og de genspejlede den herlighed, som omgav dem. Da deres lovsange genlød i dybe toner af tilbedelse, bævede portens søjler, som om de blev rystet af et jordskælv. Med læber, ubesmittede af synd, udgød disse engle Guds pris. ‘Hellig, hellig, hellig er Hærskarers Herre,’ råbte de; ‘hele jorden er fuld af Hans herlighed.’ [Se Esajas 6:1–8.]

”Seraferne omkring tronen er så fyldt af ærefrygtfuld gudsærefrygt, når de skuer Guds herlighed, at de ikke et øjeblik ser på sig selv med beundring. Deres lovprisning gælder Hærskarers Herre. Når de skuer ind i fremtiden, da hele jorden skal være fyldt med Hans herlighed, gentages den triumferende sang fra den ene til den anden i melodisk sang: ‘Hellig, hellig, hellig er Hærskarers Herre.’ De er fuldt ud tilfredse med at herliggøre Gud; idet de dvæler i Hans nærhed, under Hans velbehags smil, ønsker de intet mere. Ved at bære Hans billede, ved at gøre Hans vilje, ved at tilbede Ham når de deres højeste stræben.” Gospel Workers, 21.

I overensstemmelse med Esajas fik også profeten Ezekiel lov til at skue ind i Det Allerhelligste. Ezekiels syn begyndte i kapitel 1, vers 1.

Og det skete i det tredivte år, i den fjerde måned, på månedens femte dag, mens jeg var blandt de bortførte ved floden Kebar, at himlene åbnedes, og jeg så syner fra Gud. Ezekiel 1:1.

Hans syn fortsætter gennem flere kapitler, og den er en fortsættelse af det samme syn i kapitel otte og ni, som identificerer beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde. Det ved vi ud fra hans omhyggelige vidnesbyrd.

Og det skete i det sjette år, i den sjette måned, på den femte dag i måneden, mens jeg sad i mit hus, og Judas ældste sad foran mig, at den Herre Guds hånd faldt over mig dér. Da skuede jeg, og se, en skikkelse med et udseende som ild: fra det, der så ud som hans lænder og nedad, ild; og fra hans lænder og opad som et strålende skær, som ravets farve. Og han rakte noget frem, der havde form som en hånd, og tog mig ved en lok af mit hovedhår; og Ånden løftede mig op mellem jorden og himmelen og førte mig i Guds syner til Jerusalem, til døren til den indre port, som vender mod nord, hvor nidkærlighedens billedstøttes sæde var, den som vækker nidkærlighed. Og se, Israels Guds herlighed var dér, i overensstemmelse med det syn, som jeg havde set på sletten. Ezekiel 8:1–4.

Synet i kapitel otte og ni, som identificerer de to klasser, der udvikles under beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind, var „ifølge det syn, som“ Ezekiel havde set „på sletten“. Det syn, han havde set på sletten, identificeres i kapitel tre.

Og Herrens hånd var over mig der; og han sagde til mig: Stå op, gå ud på sletten, og dér vil jeg tale med dig. Da stod jeg op og gik ud på sletten; og se, Herrens herlighed stod der, som den herlighed, jeg havde set ved floden Kebar; og jeg faldt ned på mit ansigt. Ezekiel 3:22, 23.

Ezekiels syn af „sletten“ var som den „herlighed, som“ Ezekiel „så ved floden Kebar“, og dette var synet i kapitel et, vers et. Synet om beseglingen i kapitel ni og synet af „sletten“ var ganske enkelt fortsættelser af synet ved floden Kebar. Det var et syn af Guds herlighed i Det Allerhelligste under beseglingen af de et hundrede og fireogfyrre tusinde, ligesom Esajas' syn var det. Esajas' syn identificerede Guds værk med at oprejse budbringere i beseglingstiden, og i kapitel to og tre identificerer Ezekiel netop dette værk i større detaljerigdom end Esajas, for han skildrer en budbringer, som skal bære et budskab til laodikeisk adventisme, og for at forstå det budskab, han skal bære til det oprørske folk, som bliver forbigået, befales Ezekiel at æde den lille bog, som var i englens hånd, da Han steg ned den 11. september 2001.

Og han sagde til mig: Menneskesøn, æd det, du finder; æd denne bogrulle, og gå hen og tal til Israels hus. Så åbnede jeg min mund, og han lod mig æde bogrullen. Og han sagde til mig: Menneskesøn, lad din bug æde, og fyld dine indvolde med denne bogrulle, som jeg giver dig. Da åd jeg den, og i min mund var den sød som honning. Og han sagde til mig: Menneskesøn, gå hen til Israels hus og tal med mine ord til dem. Thi du er ikke sendt til et folk med fremmed tale og tungt sprog, men til Israels hus; ikke til mange folk med fremmed tale og tungt sprog, hvis ord du ikke kan forstå. Sandelig, havde jeg sendt dig til dem, ville de have hørt på dig. Men Israels hus vil ikke høre på dig; thi de vil ikke høre på mig; for hele Israels hus er hårdnakket og forhærdet af hjerte. Se, jeg har gjort dit ansigt hårdt imod deres ansigter og din pande hård imod deres pander. Som diamant, hårdere end flint, har jeg gjort din pande; frygt dem ikke, og lad dig ikke skræmme af deres åsyn, skønt de er et genstridigt hus. Ezekiel 3:1–9.

En hedning i Bibelen er en fremmed, og en fremmed taler et fremmed sprog. Ezekiel blev sendt til det moderne Israels hus, som i beseglingstiden er den laodikeiske Syvendedags Adventistkirke, som bliver forbigået. Budskabet i beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusind er til Guds kirke, som dømmes først, og dernæst, ved den snart kommende søndagslov, kalder den anden røst i Åbenbaringen kapitel atten Guds hedenske hjord ud af Babylon. Når Esajas i kapitel seks

repræsenterer dem, der tager imod kaldet til at blive sendt til det genstridige hus med det laodikeiske budskab, bliver han på forhånd advaret om, at de er et folk, som, når de ser, ikke fatter, og når de hører, ikke forstår. Esajas nedskriver netop det kendetegn, som Jesus citerede fra Esajas, kapitel seks, da Han tillagde netop det kendetegn de hårklyvende jøder, som blev forbigået i Kristi historie.

I kapitel tolv benytter Ezekiel også nøjagtig den samme terminologi og placerer dermed specifikt kapitel tolv i de hundrede fireogfyrre tusinds beseglingstid.

Og HERRENS ord kom også til mig og lød således: Menneskesøn, du bor midt iblandt et genstridigt hus, som har øjne at se med, men ikke ser; de har ører at høre med, men ikke hører; thi de er et genstridigt hus. Ezekiel 12:1, 2.

Ezekiels kapitel tolv identificerer beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusind, og derved behandler han det forfalskede budskab om silregnen, som fremføres af Efraims drankere, der hersker over Jerusalems folk, de drankere, som ikke kan læse den bog, der er beseglet. Deres forfalskede budskab om silregnen bygger på at henlægge Guds Ords profetiske syner langt ud i fremtiden.

I vers tre til femten får Ezekiel besked på at anskueliggøre Guds folks bortførelse i fangenskab i Babylon. Fangenskab i Babylon repræsenterer den snart kommende søndagslov, og dernæst, i vers seksten til tyve, identificerer han den hungersnød, som ledsager ødelæggelsen af byerne, der begynder ved den store jordskælvs time, hvilket er den snart kommende søndagslov. Fordelene ved livet på landet under denne krisetid fremstilles dér, og dernæst, i vers enogtyve til otteogtyve, har vi det afsnit, som blev anerkendt som nærværende sandhed i milleritternes historie. Afsnittet citeres ord for ord i The Great Controversy i beskrivelsen af milleritternes historie i bogen.

Og Herrens ord kom til mig og lød således: Menneskesøn, hvad er det for et ordsprog, I har i Israels land, når I siger: Dagene trækker ud, og hvert syn slår fejl? Sig derfor til dem: Så siger den Herre Gud: Jeg vil gøre ende på dette ordsprog, og de skal ikke mere bruge det som ordsprog i Israel; men sig til dem: Dagene er nær, og opfyldelsen af hvert syn. For der skal ikke mere være noget tomt syn eller smigrende spådom i Israels hus. For jeg er Herren: Jeg vil tale, og det ord, som jeg taler, skal ske; det skal ikke mere trække ud. For i jeres dage, du genstridige hus, vil jeg tale ordet og fuldbyrde det, siger den Herre Gud. Atter kom Herrens ord til mig og lød således: Menneskesøn, se, de af Israels hus siger: Det syn, han ser, gælder mange dage frem, og han profeterer om tider, der ligger langt borte. Sig derfor til dem: Så siger den Herre Gud: Intet af mine ord skal mere trække ud, men det ord, som jeg har talt, skal fuldbyrdes, siger den Herre Gud. Ezekiel 12:21–28.

Det forfalskede budskab om silde-regnen, som fremføres i beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusinde, hævder: “Dagene trækker ud, og hvert syn slår fejl.” For fejlede ikke de budbringere, der er fremstillet ved Moses, Elias, Ezekiel, Esajas og Johannes, i deres forudsigelse om den 18. juli 2020? Den laodikeiske adventists budskab på den tid er: “Det syn, som han ser, gælder mange dage frem i tiden, og han profeterer om tider, der ligger langt borte.” I den historie vil ikke blot hvert syn gå i opfyldelse, men budbringeren skal sige til det fortabte hus af det

moderne Israel: "Så siger den Herre Gud," "Jeg vil gøre" laodikeisk adventismes forfalskede "ordsprog" "til ophør." Sig til dem: "Dagene er nær, og opfyldelsen af hvert syn." "Ingen af mine ord skal længere trækkes ud, men det ord, som jeg har talt, skal blive fuldbyrdet, siger den Herre Gud."

Budskabet til Laodikea kræver, at budskabet identificerer, at de dage er nær, da virkningen af ethvert syn skal finde sted, og disse dage er dagene for beseglingen af de hundrede fireogfyrre tusind. Det væsentlige punkt, som ikke bør overses i afsnittet, er, at Gud direkte erklærer, at i de „dage“, som repræsenterer perioden for beseglingstiden, vil Han bringe laodikeisk adventismes „forfængelige syn“, deres „smigrende spådom“ og deres forfalskede „ordsprog“ til ophør. Gud bringer deres forfalskede budskab om den sildige regn til ophør før den snart kommende søndagslov, for Han bringer det til ophør i de dage, Han omtaler. Han bringer det til ophør ved at stadfæste det sande budskab om den sildige regn, idet Han ophøjer dem, som er udvalgt til at være banneret ved den snart kommende søndagslov. Disse udvalgte bliver beseglet før „jordskælvet“.

Den anden måde, hvorpå Han bringer det tomme ordsprog i den forfalskede senregnsbudskab til ophør, er ved ankomsten af Guds uventede og tiltagende domme, som kommer som en overvældende overraskelse over mørkets børn, men som er en del af selve det budskab, lysets børn vil have forudsagt. Den historie, vi nu træder ind i, står umiddelbart for at blive konfronteret med Guds domme. Disse domme fremstilles gang på gang i Guds Ord, og beseglingens periode, som begyndte den 11. september 2001, er det sted, hvortil ethvert syn, herunder synerne om Guds domme, må nå frem, for Hans Ord svigter aldrig.

I tidligere artikler påviste vi, at de første tre kapitler i Daniels bog repræsenterer de tre englebudskaber i Åbenbaringen kapitel fjorten. Kapitel to er det andet englebudskab og er derfor en fremstilling af den anden prøve i beseglingstiden. Den første prøve var kapitel ét, og den var kostenprøven om, hvorvidt et menneske ville vælge himmelsk føde eller Babylons føde. Kapitel to blev fremstillet ved den skjulte sandhed i Nebukadnezars drøm om billedet af dyr, som er riger.

Daniel 2 repræsenterer dyrets billedes prøve under beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde, og det indeholder en forståelse, som er skjult, for Nebukadnezar var ude af stand til at huske drømmen. Det repræsenterer en skjult sandhed, som bliver åbenbaret i de hundrede og fireogfyrre tusindes historie, og en skjult sandhed vedrørende de riger i Bibelens profeti, som er fremstillet i billedstøtten. Det udgjorde en prøve på liv eller død for Daniel og de tre trofaste mænd, og også for de kaldæiske vismænd, som spiste af Babylons kost.

Ellen White fik vist, at dyrets billede ville blive dannet »før nådetiden afsluttes, for det er den store prøve for Guds folk, hvorved deres evige skæbne vil blive afgjort.« Nebukadnezars skjulte drøm repræsenterer denne prøve. Den skjulte sandhed om billedet, som er blevet åbenbaret i disse dage, når virkningen af ethvert syn ikke længere trækker ud, er, at Jesus, som Alfa og Omega, i de første og de sidste henvisninger til bibelprofetiens riger identificerede, at det ottende dyr er af de syv.

Det ottende dyr i Johannes' Åbenbaring kapitel sytten, som er af de syv, er den pavelige magt, som er blevet ført tilbage til jordens trone, og den dybere skjulte hemmelighed, som er blevet åbenbaret, er, at idet De Forenede Stater danner et billede af dyret i denne nation, vil det også repræsentere

fænomenet med den ottende, som er af de syv. Den sjette præsident siden endetidens begyndelse i 1989, som er den rige præsident, der ophidsede hele dragens rige, modtog et dødbringende politisk sår fra de progressive, woke, liberale globalisters hånd i 2020, idet det republikanske horn blev myrdet på gaderne af det ateistiske dyr i Johannes' Åbenbaring kapitel elleve.

Samtidig modtog den tredje engels bevægelse et dødeligt sår den 18. juli 2020 ved hånden af det ateistiske dyr i Åbenbaringen kapitel elleve. Denne bevægelse havde bestået af laodikeiske syvendedagsadventister, og i 2023 blev bevægelsen oprejst som den tredje engels filadelfiske bevægelse. Begge horn blev dræbt i 2020, og begge horn rejser sig efter tre og en halv symbolske dage. Dannelsen af dyrets politiske billede består i foreningen af kirke og stat i De Forenede Stater, og det dyr, som de i de sidste dage danner et billede af, er det ottende dyr, som er af de syv. Når billeddyret bliver dannet i De Forenede Stater, vil det besidde netop denne profetiske egenskab ved Romerrigets ottende dyr.

Når prøven vedrørende dyrets billede fuldbyrdes over det sande protestantiske horn, vil de, som erkender de profetiske sandheder, der er forbundet med dannelsen af dyrets billede i begge den jordiske dyres horn, blive beseglet for evigheden med Kristi billede. De dårlige jomfruer, som har antaget det forfølgelige og smigrende syn, vil have dannet dyrets billede for evigheden.

Det var dette, profeten Ezekiel så, da der for hans forbløffede blik blev fremstillet symboler, som åbenbarede en Magt, der styrer de jordiske herskeres anliggender. Hjul, der skar gennem hinanden, blev bevæget af fire levende væsener. Højt over dem alle »var noget, der lignede en trone; den så ud som safir, og på det, der lignede en trone, var der ovenover noget med udseende som en menneskeskikkelse.« Ezekiel 1:26, RSV.

„Hjulene, så sammensatte, at de ved første øjekast syntes at være i forvirring, bevægede sig i fuldkommen harmoni. Himmelske væsener drev disse hjul frem. Det komplicerede samspil i menneskelige begivenheder er under guddommelig kontrol. Midt i nationernes strid og larm leder Han, som troner over keruberne, stadig denne jords anliggender. Gud har tildelt enhver nation og ethvert individ en plads i sin store plan. I dag afgør mennesker og nationer ved deres eget valg deres skæbne, og Gud styrer alt overordnet til opfyldelsen af sine hensigter.

De profetier, som den store JEG ER har givet i sit ord, fortæller os, hvor vi befinder os i tidsaldrenes række. Alt det, som profetien har forudsagt indtil den nuværende tid, er blevet eftervist på historiens sider, og alt det, som endnu skal komme, vil blive opfyldt i sin orden.

“Tidens tegn forkynner, at vi står på tærskelen til store og højtidelige begivenheder. Alt i vor verden er i opbrud. Frelseren profeterede om begivenheder, der skulle gå forud for hans komme: ‘I skal høre om krige og rygter om krige Folk skal rejse sig mod folk, og rige mod rige; og der skal være hungersnød og pest og jordskælv rundt om på forskellige steder.’ Matthæus 24:6, 7. Herskere og statsmænd erkender, at noget stort og afgørende er ved at ske—at verden står på randen af en overvældende krise.”

”Bibelen, og Bibelen alene, giver et korrekt syn på begivenheder, som allerede kaster deres skygger forud, idet lyden af deres nærmelse får jorden til at skælve og menneskers hjerter til at svigte af frygt. 'Se, Herren lægger jorden øde og gør den til en ørken, og Han forvrider dens

overflade og adspredte dens indbyggere.' 'For de har overtrådt lovene, krænket forordningerne, brudt den evige pagt. Derfor fortærer en forbandelse jorden, og dens indbyggere lider for deres skyld.' Esajas 24:1, 5, 6, RSV.

„Ak! thi den er stor, saa ingen er den lige; thi det er Jakobs trængsels tid; men han skal frelses ud af den.“ Jeremias 30:7.

»Fordi du har gjort Herren, som er min tilflugt, den Højeste, til din bolig, skal intet ondt ramme dig, og ingen plage komme nær din bolig.« Salme 91,9-10.

„Gud vil ikke svigte sin kirke i timen for hendes største fare. Han har lovet udfrielse. Hans riges principper vil blive æret af alle under solen.“ Historical Sketches 277–279.

Det „komplicerede spil af menneskelige begivenheder“ er det, som blev fremstillet ved hjulene, der skar ind i hjulene, i Ezekiels syn af Det Allerhelligste, under beseglingstiden. Disse begivenheder er under guddommelig kontrol, for disse begivenheder er opfyldelsen af alle synene i Guds Ord, som finder deres endelige og fuldkomne virkning i beseglingstiden. Der er en „lyd“, som kendetegner „en overvældende krise“, som „verden står på randen“ af at indse. Denne „lyd“ får „jorden til at skælve og menneskers hjerter til at svigte dem af frygt“. Både jordens skælven og det, at menneskers hjerter svigter af frygt, er symboler på lyden af den syvende og sidste Basun, som er det tredje ve.

Nationernes vrede, forårsaget af islams tredje ve, er som en kvinde i fødselsveer og repræsenterer således en tiltagende, eskalerende krise. Denne eskalerende krise begyndte den 11. september 2001; og den 7. oktober 2023 indtraf den næste ekstreme fødselsve, og fordi Guds ord aldrig slår fejl, kommer den næste fødselsve meget snart, og den vil være endnu mere ødelæggende. Bor du stadig i en by?

Vi vil fortsætte dette studium i den næste artikel.

„For profeten syntes hjulet inden i et hjul, skikkelsen af levende væsener, som var forbundet med dem, alt sammen indviklet og uforklarligt. Men den Uendelige Vidsdoms hånd ses blandt hjulene, og fuldkommen orden er resultatet af dens virke. Hvert hjul, ledet af Guds hånd, arbejder i fuldkommen harmoni med hvert andet hjul. Det er blevet vist mig, at menneskelige redskaber er tilbøjelige til at søge for megen magt og forsøge selv at styre værket. De lader Herren Gud, den mægtige Arbejder, alt for meget ude af deres metoder og planer og betror ikke Ham alt med hensyn til værkets fremgang. Ingen bør blot et øjeblik indbilde sig, at han er i stand til at lede de ting, som hører den store JEG ER til. Gud bereder i sit forsyn en vej, så arbejdet kan udføres ved menneskelige redskaber. Lad derfor enhver mand stå på sin pligts post, udføre sin del for denne tid og vide, at Gud er hans lærer.“ Testimonies, bind 9, s. 259.